

[Axel Ivan Pedersen.]

kunne jo snakke om dette i det udvalg, der bliver nedsat, og denne snak kunne måske medføre, at vi kunne blive enige om ved tredje behandling at foreslå det høje ting, at udvalget fortsætter sit arbejde folketingsåret ud med denne konkrete, men også efter min opfattelse nødvendige opgave.

Finn Poulsen: Den debat, der foreløbig har været, har vel stort set vist, at vi kan arbejde sammen om dette forslag, så begrænset det er, fordi vi naturligvis erkender, at som situationen nu engang ligger, må der træffes foranstaltninger over for de misbrug, der kan finde sted. Man skal ikke være blind for disse misbrug, og man skal naturligvis ikke give op over for dem, men det må da også være rimeligt at påvise og fastholde, at det er ikke det normale. Det normale forhold mellem ejer og lejer er sundt og godt, og der er ingen grund til at lægge det op i et plan, hvor det hele skal indrettes efter de få misbrugstilfælde, der er. Men de, der er, skulle det ikke være vanskeligt at nå til overensstemmelse om, således som vi har givet udtryk for det, selv om jeg nok mener, at de formuleringer, som den højtærede minister har givet forslaget, lader en del tilbage at ønske i retning af tydelighed og i retning af at undgå en vilkårlig og tilfældig og forskellig administration.

Jeg skal ellers ikke gøre mange bemærkninger, kun nogle bemærkninger på foranledning af det ærede medlem fru Else-Merete Ross' bemærkninger om udligning og til det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen, der nu til sidst efterlyste bemærkninger om huslejustrereguleringen, som han mente ikke rigtig var kommet med ind i debatten. Jeg har lige siddet og fået den modsatte opfattelse. Jeg har fået den opfattelse, at det samlede resultat var, at den højtærede minister var klar over problemet, at det ærede medlem fru Else-Merete Ross var klar over problemet, og at vi alle var mere eller mindre inde på det. Jeg kunne sige et par ord om det og tage mit udgangspunkt i citater af nuværende og tidligere socialdemokratiske statsministre, af den højtærede boligminister og, hvis jeg skulle tage det med, også af det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen. Det spørger jo i allerhøjeste grad, det problem, og den

høje regering er helt klar over, at det er der. Så er det blot, man siger: det er da egentlig mærkeligt, når vi alle bortset fra det ærede medlem hr. Kai Moltke ser problemet, har gennemdebatteret dets betydning og virkningerne af det, at vi så ikke kan komme i gang med at løse det.

Det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen talte om, at det var et stort problem, hvad der skulle gå til vedligeholdelse, hvad der skulle gå til grundejerne, og hvad samfundet skulle have. Det er da ikke så svært at finde ud af, hvad der skal gå til vedligeholdelse. Der er en klar retningslinje f. eks. med hensyn til udvendig vedligeholdelse i det cirkulære, ministeriet har udsendt til de sociale boligselskaber, hvor man meddeler, at man i sine beregninger kan regne med en udvendig vedligeholdelse pr. m² på normalt ca. 3 kr., hvor det på det grundlag, der sidst forelå, grundlaget i 1956, udsendt i 1958, var 2,25 kr. Det har man sendt ud, det beregner de sociale boligselskaber af forskellig art deres omkostninger efter. Men den private grundejer, som ikke har haft nogen mulighed for regulering på dette punkt siden 1956, han må intet få, han må vente. Det skulle ikke være vanskeligt at se det helt urimelige i, at denne gruppe af mennesker i modsætning til alle andre — også alle dem, der er inde under monopolloven — ikke har fået én krone i dækning bortset fra de 25 pct. ved genudlejning, som den højtærede minister nævnte, men som naturligvis har en højst begrænset virkning. Det skulle dog ikke være svært at se det rimelige i at komme frem til en løsning på dette punkt.

Det ærede medlem ved lige så godt som jeg, at vi for nogle år siden fra finansministeriet fik beregninger over, hvad en eventuel huslejustreregulering, herunder visse beløb til vedligeholdelse, ville betyde. Der foreligger klare beregninger fra dengang, som viser, at den forhøjelse på 30 pct., som der da var tale om, og hvoraf en tredjedel gik til vedligeholdelse, for restens vedkommende gennem de personlige skatter ville indgå i statskassen med 50 pct. Så der er ikke noget stort problem her; der er et problem, det er klart, men det er ikke større, end at vi burde kunne finde frem til en løsning.

Jeg har ikke mange bemærkninger i